

Naděje na cestě

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás, na bohoslužbách slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 34, 19-20)

19 Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkrušeni v srdci, zachraňuje lidi, jejichž duch je zdeptán.

20 Mnoho zla doléhá na spravedlivého, Hospodin ho však ze všeho vysvobodí.

Píseň: EZD 618 - Modré nebe, slunce zář

Modlitba:

Pomoz nám, Pane, mít bdělou mysl, aby nás nerozptylovaly naše neútěchy, ani útěchy. Ať v duchu vnímáme tvou přítomnost a dokážeme za všech okolností plně žít. Milý Bože, chceme se s tebou dnes setkat a při tom si uvědomujeme, že za tebou často přicházíme s různými prosbami. Dnes chceme prostě být s tebou. Toužíme, aby se naše srdce naučilo odpovídat na tvou lásku. Dobrý Bože, dej, ať dokážeme žít, jak ty chceš, radostně a zodpovědně, v naprosté důvěře ve tvou láskyplnou péči a pomoc. My věříme, že odvaluješ balvany, který nás tíží a brání nám poznat smysl života. Přefal jsi pouta, která nám nedovolovali se volně pohybovat. Vstal jsi z mrtvých a dáváš nám jistotu, že i my můžeme vstát spolu s tebou. Již nás neuvězní hrob vlastního strachu, ani hrob temnoty. Pozvedáš nás z vlastní rezignace. S tebou zakoušíme, že láska, s kterou si šel na kříž, zvítězila nad moci smrti. Dej nám i dnes účast na Tvém zmrtvýchvstání, ať přistupujeme k druhým lidem s nadějí a pochopením. Amen.

I. Čtení: (Lk 24, 13-35)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Lukáše ve 24 kap., 13-35 verši.

13 Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, 14 a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo.

15 A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi.

16 Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali.

17 Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku.

18 Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“

19 On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem,

20 naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho.

21 A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo.

22 Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu

23 a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ.

24 Některé z nás pak odešly k hrobu a shledaly, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděly.“

25 A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci!

26 Což neměl Mesiáš to vše vytrpět, a tak vejít do své slávy?“

27 Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.

28 Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál.

29 Oni však ho začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi.

30 Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim.

31 Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům.

32 Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“

33 A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě.

34 Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“

35 Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Blaze těm, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je. Amen (Lk 11, 28)

Píseň: Svítá 331 - To já ó Pane můj

Kázání: (Lk 24, 32)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše v 24 kap., 32 verš. Tam čteme:

„Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“

Milí přátelé,

učedníci jdoucí do Emauz byli vzrušeni, když ve svém **společníku** poznali Ježíše, a plní radosti se vrátili do Jeruzaléma. Ježíš vlastně **nikdy doopravdy neodešel**. Je přítomný v žehnání a lámání chleba; každé setkání bratři a sester – jsou **Emauzy**. Pokaždé, když jsme na bohoslužbách, po každé když se sejdeme na zahradě, po každé když se veselíme společně s přáteli nebo s rodinou, **jsme vlastně v Emauzích**.

V tomto příběhu můžeme zahlédnout průběh naší **vlastní modlitby**. Začínáme nějak po svém, možná dokonce jsme mrzutí, jako bychom kráčeli sami, ale Bůh se ke nám připojuje a jde s námi, ale my jeho přítomnost nejprve skoro nevnímáme. Teprve když mu **vylejeme srdce**, začne být naše modlitba doopravdy živá.

On pozorně naslouchá a pak nám nabídne trochu světla: například se nás živě dotkne některé slovo nebo věta z Písma nebo nás napadne způsob, jak se vyrovnat s nějakým svým problémem. Uleví se nám. Možná nám dokonce začne trochu **hořet srdce**, jako té dvojici na cestě do Emauz!

Emauzský příběh nám připomíná Večeři Páně. Nejprve při ní nasloucháme Božímu slovu a potom společně slavíme to, co se stalo základem naší víry. **Ježíš nám nedává pouhý obyčejný chléb, ale sebe samého**. V hloubce našich srdcí nás sytí a vyživuje na naší životní cestě. **Bůh se nám sám odevzdává!** Nemusíme dělat nic jiného než se odevzdat a být dostatečně hladoví, abychom jej mohli přijmout.

Učedníci, kteří se bez dechu vrátili z Emauz, vyprávějí, jak potkali a poznali Ježíše. A když jim při tom **hoří srdce**, uvědomují si znovu, že je Ježíš s nimi. A on je uklidňuje a utiňuje. Včera je rozptylovalo jejich zklamání. Dnes si s ostatními učedníky **užívají Boží přítomnost**.

Nejprve jsou Emauzský učedníci plní smutku a zmatku, to je přesný obraz i naší doby, která je uspěchaná a nervózní... A není to snad i obraz církve? Nejsme i my takovými Emauzskými učedníky?

Dříve jsme mu věřili, že ON je náš Mesiáš, Spasitelem. A najednou všechno skončilo. Všechny naděje zhasly, světlo na konci tunelu nevidíme. Nietzsche řekne: „*Bůh je mrtev! Bůh zůstane mrtev! A my jsme ho zabili!*“ **Bůh je mrtvý a my jsme jako živý?** Nebude to trochu opačně! Bůh je živý, ale náš život bez něho je mrtev?

Cesta emauzských učedníků je i pro nás ... **cestou k poznání Krista**. O těchto učednících se nedá říct, že by to byli ateisté, tvrdošíjní a nepřístupní nepřátelé evangelia. Učedníci měli nějakou naději. A domnívají se, že již nemohou doufat. Události totiž probíhaly jinak, než jak doufali, nebo – obezřetně řečeno – jak si sami vykládali své vlastní naděje. Domnívali se, že **doufají ve vykoupení a svobodu**.

I naše vlastní názory o našich nadějích i o naději samé jsou vždy ještě na cestě. Nejsme suverénními pány svých cest. Avšak podle jejich názoru všechno zřejmě skončilo, skončilo ve chvíli, kdy byl vynesena rozsudek smrti, kdy byl přibit na kříž a pohřben – v toho, kterého věřili.

Jedná z možností je to vzdát a odejít. Existují situace, kdy si skutečně nelze již nic přát, kdy se nedá již říci nic jiného než: **doufali jsme**. Jejich naděje byla pověšena na dřevo kříže a pak pohřbená v hrobě, je prostě jednoduchá skutečnost, kterou nelze žádným teoretickým vysvětlováním odstranit se světa.

A tak jdou pryč, domů nebo někam jinam, ale v každém případě pryč. **Odcházejí – a – mluví**. Chtějí snad otupit bezútěšnost své samoty mluvením, prázdnotu srdce planými řečmi a dát tak příležitost Bohu vmísit se do rozhovoru. V tomto útěku a odcházení – **nacházejí Boží milost**.

A Bůh hovoří spolu s námi také tam, kde se domníváme, že jsme velmi osamocení, právě tam, kde o něm mluvíme, jako o mrtvém Bohu. V poznání jeho osoby spočívá spása, je nesporná pravda, že ani sám jasný zrak nemůže poznat, že on, Pán, je zde a jde s námi, že se dokonce sám účastní odchodu. **Přechází přes cestu mnohých, kteří to vůbec nezpozorují**. Není známo, kdy přijde a kdy odejde.

Učedníci se cítí vedle tohoto neznámého člověka dobře, a proto chtějí, aby s nimi zůstal. A jejich prosba nevyjde naprázdno a něčeho nečekaného se dočkají. Při lámání chleba se **poutník** konečně dá poznat a ihned jim zmizí z očí: už ho nepotřebují mít před očima, protože ho **vidí srdcem**, dokonce mají ho v srdci.

Poslouchání a vysvětlování biblických příběhů může **zahřát naše srdce**, ale nemusí otevřít naše oči. Učedníci jsou na místě, etapa doprovodu končí. Ježíš nedává najevo žádný neklid, tím méně zklamání, že se mu za celou předchozí dobu nepodařilo to, k čemu je chtěl přivést. Naopak, zůstává plný respektu vůči jejich svobodě, ani se nepodbízí.

Přijímá jejich pozvání do jejich soukromí a tam, stále ještě nepoznán, opakuje své gesto: **žehná a láme chléb. Z pozvaného se stává hostitel.** Dopravuje to, co bylo započato a rostlo prostřednictvím **doprovázení, konverzace a výkladu Božího slova**: jejich oči se otvírají, oni ho poznávají.

Bůh se k nám připojuje na cestách – někdy tak nenápadně, že si toho ani nevšimneme. Je s námi tam, kde spolu mluvíme, kde probíráme otázky víry, kde otvíráme stránky Bible, tam kde Ho oslabujeme písněmi.

Je na cestách prašných i na odlehlých stezkách. Je všude tam, kde se společně v Jeho jméno stoluje, kde se láme chleba. Kde se sytí hladoví, kde se tiší bolest. Je při našich modlitbách i dlouhých večerech. Nezjevuje se mimo nás, ale v nás, jako náš život.

Jenže pokud nebudeme-li mít odvahu ztratit z očí staré břehy, neobjevíme žádný nový život. Amen.

Píseň: EZD 667 - Vítězi k poctě zpívejme

Ohlášky:

- 16. dubna 2021 (pátek) od 19h se sejde **MKV – mládež**, slovo bude mít Martin Jirsák
- 17. dubna 2021 (sobota) od 9-12h je **vaření pro lidi na ulici** – poslední zimní akce, která je dobrovolná
- 21. dubna 2021 (středa) – **Pečeme pro zdravotníky** v Teplické nemocnici, plakát na nástěnce
- 25. dubna 2021 (neděle) nás navštíví **farář Mikuláš Vymětal** a poslouží nám bohoslužbami
- Narozeniny v tomto týdnu slaví – bratr Tomáš Ryšavý a Miroslav Hašek, sestra Marta Dvořáková, Markéta Chudobová a Eva Capoušková
Přejeme hodně Božího požehnání
- Vzadu na stole je na rozdání dnešní kázání a letáky Jeronymové jednoty
- O novém evangelickém zpěvníku se odčtete a jak si ho objednat se dočtete na nástěnce
- **leták sčítání lidu 2021**
- děkujeme všem brigádníkům, kteří se včera účastnili setkání na zahradě, kde se vykonalo mnoho práce
- kdo by měl zájem pomáhat s fotkami a sborovými ozvěnami, ať najde odvahu a dá nám vědět
- Dnešní sbírka je určená pro náš sbor

Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. (Matouš 6, 21)

Přímluvná modlitba:

Pane, chceme se dnes přimlouvat:

- za lidi, kteří bolestně trpí, jak nemocemi, tak válkou – vysvobod je z jejich utrpení
- myslíme na všechny, kteří si neumí přiznat, co zlého způsobili, jak druhým ublížili, slovem nebo skutkem
- prosíme tě za lidi, kteří jsou na útěku, kteří utíkají před násilím, které nezavinili – doved je ke pokoji
- prosíme i za lidi, kteří jsou na cestách, z různých dalších důvodů opustili bezpečí a zázemí – Pane, dávej jim najít nový domov
- prosíme za tvou církev, ať je vždycky přístřeším a azylem lidem, kteří ztratili své domovy
- Bože, prosíme, vyslyš i naše tiché osobní modlitby
- Prosíme ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: Bůh je síla má

Posláni: (Mt 6, 22)

Světlem těla je oko. Je-li tedy tvé oko čisté, celé tvé tělo bude mít světlo.

Požehnání:

*Bože, smiluj se nad námi a požehnej nám,
zasvěť obličej svůj nad námi,
tak abychom poznali tvou cestu. Amen*

Píseň: EZD 684 - Učiň mne, Pane, nástrojem